

2010:9 **Interpellation av Eivor Karlsson (mp) om kontinuerlig granskning av äldrevården**
Dnr 327-321/2010

Äldrevården är en komplex verksamhet. Så är även de politiska utfästelser som ofta krockar med verkligheten.

Dels har stadsledningskontoret gjort en brukarundersökning som genomfördes v. 43-48, 2009. Målgruppen var samtliga personer på vård- och omsorgsboendet i Stockholms stad som drivs i egen regi, på entreprenad eller genom privata avtal med staden. Dels har Svenska Dagbladet, SvD, granskat äldreomsorgen.

Stadsledningskontorets brukarundersökning omfattade den sociala delen. Som t.ex. bemötande från personalen, om den äldre fick komma ut i friska luften när den ville, aktivitet, hur maten smakade, om måltiderna var en trevlig stund på dagen o.s.v. Svarsfrekvensen var 54 %. Resultaten ska därför tolkas med stor försiktighet. 11 % hade svarat på frågorna helt själva. Övriga med hjälp av anhöriga/gode man eller någon annan.

Det som de flesta, fyra av tio, klagade över var att de inte fick komma ut i friska luften tillräckligt ofta. Men det kräver bemanning och resultatet visar att här finns ett missnöje, säger professor Mats Thorslund vid Äldrecentrum.

SvD har under jan. 2010 granskat äldreomsorgen i Stockholms kommun för år 2009. Det är bra att en tidning gjort en granskning men det blir en något omvänd turordning. Det borde vara politikerna som i första hand granskar kommunens egen verksamhet

Under 2009 gjordes ett 70-tal Lex Sarah-anmälningar om brister i äldreomsorgen i Stockholms kommun. Allt från Bengt som larmade personalen 13 gånger utan att få hjälp till Erik, som svag och medtagen efter en sjukhusvistelse, behövde tillsyn minst fyra gånger under natten. Men på morgonen upptäckte vårdbiträdet, som tjänstgjort nattetid, att hon gått till fel person – vid fem tillfällen – under natten.

En fråga som bör ställas, utöver hur rutinerna fungerade, är: Borde Erik, svag och medtagen, fått en plats för återhämtning, en korttidsplats några dagar

eller under en vecka? Inte minst utifrån att han var i behov av så många nattliga och dagliga besök. Men prioriteringarna är idag hårda för de äldre mellan de allt tätare turerna mellan sjukhuset och hemmet. Korttidsplatser (tidigare benämnt korttidsboende) är en snårig vårdform, svår att överblicka.

Det var genom SvD:s granskning som vi politiker fick kännedom om ett 70-tal Lex Sarah-anmälningarna i staden under 2009. Vid Lex Sarah-anmälningar eller då det annars brister i vården av äldre borde det kontinuerligt komma redovisning till äldrenämnden. Det är svårt att vara delaktig i omsorgen och ha politiskt ansvar för de äldre om man inte vet vad som händer.

Därför behövs kontinuerliga rapporter om äldrevården i staden. Det behövs också redovisning av hur många korttidsplatser som finns. Det kan gälla hur många som nekas en korttidsplats som avlastning för anhöriga eller mellan de äldres allt tätare sjukhusbesök till och från hemmet. Redovisningen bör finnas i det centrala registret Paraplyet.

Länsstyrelsen i Stockholm och Socialstyrelsen har gjort en granskning av kompetensen inom omsorgen och vården av personer med demenssjukdom. Brister i flera avseenden förekom. Totalt har 13 demensboenden granskats och fokus har legat på att undersöka verksamheternas kompetensförsörjning och kompetensutveckling.

Bl.a. framkom att det sällan tog hänsyn till att vård och omsorg av personer med demenssjukdomar kräver specifika kunskaper. Stödet till personalen var i många fall bristfälligt. Den dokumentation som ska göras enligt socialtjänstlagen och patientdatalagen var bristfälligt i de flesta av verksamheterna. Tydliga styrdokument med uppföljningsbara och mätbara mål saknades ofta. Mer om undersökningen finns på <http://www.socialstyrelsen.se/pressrum/nyhetsarkiv/demensboenden>

Mot bakgrund av ovanstående ställer jag följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Är det din avsikt att öka möjligheten till utevistelse för äldre inom såväl vård- och omsorgsboenden som hemtjänsten och att en minigräns för utevistelse ska gälla lika i hela staden?
2. Anser du att politikerna i äldrenämnden bör få kontinuerlig information om Lex Sarah-anmälningar eller brister i omvårdnaden från de 14 stadsdelarna, privata såväl som kommunala verksamheter?
3. Är det din avsikt att äldrenämnden ska få kontinuerlig redovisning av antalet korttidsplatser?
4. Anser du att förvaltningen ska ge äldrenämnden kontinuerlig redovisning av hur många som fått ja eller nej till korttidsplats?

5. Anser att förvaltningen ska ge äldrenämnden kontinuerlig redovisning om situationen för äldre personer med demenssjukdomar?

Stockholm den 10 februari 2010

Eivor Karlsson